

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4241/2025
28.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Душан Игњатовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради развода брака и вршења родитељског права, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Неготину Гж2 23/24 од 26.12.2024. године, у седници одржаној 28.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж2 23/24 од 26.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Неготину Гж2 23/24 од 26.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П2 109/2024, ставом првим изреке, разведен је брак закључен између тужиље АА и туженог ББ; ставом другим изреке суд се огласио међународно ненадлежним да одлучује по тужби и противтужби ради вршења родитељског права, контактирања и издржавања заједничке деце странака мал. ВВ и ГГ, па су тужба и противтужба у том делу одбачене, а ставом трећим изреке одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Неготину Гж2 23/24 од 26.12.2024. године одбијене су као неосноване жалба тужиље и жалба туженог и наведена првостепена пресуда је потврђена у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу у којем је одлучено о трошковима поступка, тужиља је изјавила посебну ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености посебне ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Према ставу Врховног суда, одлучивање о накнади трошкова поступка, као споредном потраживању, не представља правно питање од општег интереса, нити правно питање које би се разматрало у интересу равноправности грађана. То није питање које изискује ново тумачење права или усклађивање судске праксе.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, па је на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 10. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

У конкретном случају, ревизија тужиле је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија тужиле није дозвољена.

Из изнетог разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић